

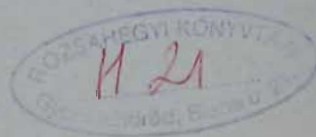
E 53

Kedves Mariška, ezt a füzetet
Hornóvári, Némethi Esternek add át.
Köszönöm! Jancsi

Endrődi Bella János
(A második kötet utáni
versek folytatása)

Cím: Weimeth Ester
Könyvtár Endrőd.

feladó: Bella János
Drosselmeyer
71522 Backnang
Deutschland

Október vége

Csendes és sötét a recepl,
hevesek leluinyt szemekkel,
mellettem ketyeg az óra,
forog a peremutatója.

Hallom az eső cserep,
vele a lomb is leperog ...
Szinpompás október vége,
ha elmegy, mit hagy csacébe ?

Kit lehet ezért okolni ?
Nem akar viláposodni.
Későn kel, lusta a nappal,
bottal jár s csurogó balappal.

* 1994 okt. 26.

Járt a pálca
(Erről is szólni kéne)

Bizony, még ma is megriadok,
ha régi időkre gondolok =
Sok lelki kín s kegyetlenségben
volt már a gyermekkorban részem.

Mióta az eszemet tudom,
ismerem másokon s magamon
a verést, érz' mindennapos volt,
hogy valamely' kiünk meplarolt.

Szülő, tanító, pap és kántor
szenveder a másik utadól
ütöttek engem is, hol éter!
Vadás, fenyítés, temető!

Jgy voltak ők is mind nevelő,
válni emberre, szolgál-rendre ...
Maguk is látéként neveltek =
egz volt a nevelés s az ütlez.

Pofon, bajlítás és füles,
kőrmös, tenyeres, ütlepes!
Járt a pálca és járt a bot,
kezében, aki oktatott.

Leventéket, tanoncokat
oktató s mester verni szokott,
westek a csendőrök s a tisztek
felnötteket is ha tetszett.

Vallatás, ha verést kívánjól
udvarlás az csar a jávából!
Az asszony is csar verve jó!
- volt hát elég vernivaló.

- Végül a "Tenező" az égben
még eléggel ezt egy napon =
Járt a pálcá a kezében
és elvett mindentit napon!

* 1854 Okt. 27.

A kütögas

A'll a kütögas mapában,
teliholdas éjszarában,
ostornélkül, káva nélkül ...
A küt is beomlott végül.

Kömlötte tanyaromja,
henötte azt is a dudoa ...
Erre még a madár se jár =
mindent letarolt a tatár!

A'll a kütögas mapában,
teliholdas éjszarában,
égre emelve kezeit,
vádol és emlékezik.

* 1994 Okt. 28.

Sem ez, sem az

En nem vagyok Petöfi Sándor,
sem Arany János, sem Ady!
Elegem van József Attilából,
vele sem fogok tartani.

Indomással veszem öket,
de azt is, hogy én más vagyok:
Ők a világot váltánák meg
én bizárolap mapamot.

En nem vagyok Goethe sem Heine,
Brecht-et meg ki sem állhatom!
Mindhármuk germain istene
én velem seppet sem rokon!

En nem vagyok sem ez, sem az,
ei lenni nem is akarok!
de ha a lelkem rámszavaz,
visszavonlatatlan én vagyok!

* 1994 Okt. 28.

Nemzetek, rímek

Az osztrák,
mijesen eszik osztrigát.

A német,
nem mond a sörnél nemet.

Az orosz,
még az égben is gonosz.

A görög,
sok istennel közönyös.

Az angol,
nem győzi le csak öngől.

Portugál,
ármékban ül és pipál.

A cigány,
elél két deci pálinkán.

Francia,
szalad ha jön a razia

A holland,
földje a tengerszint alatt

A dán,
sajtot cipel a hátán

A szerb,
borotváltan se szelhet

A horvát,
dalolva issza a borát

A cseh,
tergeci nincsenek

Az albán,
hölgyet tört a talpán.

A bolgár,
nem lesz keleti abból már

A román,
hegyormon áll nem rónán

A székely,
sámlin ül, minek sereket hely.

A szlovák,
bencésiti szobád

A magyar,
ne bánisd, fellobban hamar.

A horvát,
csiklandós ha motorrdó.

A szerb,
vannak köztük vadászok.

A belga,
bányában sora dolga

A bajor,
jódlik mikor dalol.

Az olasz,
van igaz, hogy begyázol az.

A lengyel,
vannak köztük molettek.

A lenyél,
sok jó libalúist lenyél.

A finnek,
úsznak mint a delfinok.

A norvég,
határa mint a sorveg.

Október vége

Nincs már gyümölcs a fáron egy se,
levelek is lehulltak rendre.

Nincs is már semmi felemelő,
nyomasztó minden mint a felhő.

Festeni ilyen csúszka képet
betiltatám az ember végett,
hogy ne essen bishomországba
vagy mint a fáj sárgasárgába!

Október vége, mint szurok,
anélkül hideg le' csurog...
ha nem lenne bent meglitt világ
az ember meglöve' magát.

* . 1994 Okt. 30.

A növényi példa

Zsákszámbra kerül a sárga avar
a kertben és az utakon,
amit a szél ide-oda zavar
ezen a novemberi napon.

A fához, ami megprélte őt
immáron nincs semmi köze,
a gyümölcs is, ami vele nőtt,
már régebben elhőltöze ...

Nincs színdarab, mely kifejezőbben
elmulást aláritana
& emlékeztetné az embert szebben
az élet lombhullására.

Nincs eszköz, módszer, mi az időt
külömben bemutatathatna
mint képekben a szemér előtt
elvonuló növényi példa.

Rügy, bimbó, virág, levél sora
beteljesedik az időben,
osztva azt egyenlő szakaszokra
& az ember életét is egyben.

* 1994 Nov. 2.

Szendre báró lánya
(Endrödi ballada)

Szendre báró lánya
igz töpreng magába' :
Unalmas itt ez az élet,
vigye el a kánya!

Üzent a bojtárnak :
" Holdtöltekor várjál ! "
S nekimenter az nap este
a széles határnak.

Szendre báró ványa,
de nem jön a lánya ...
Elváptatott harmadnapon
a juhász tanzára :

" Juhásrom, juhásrom !
Láttad-e a lányom ? "
" Három napja, báró úram,
oda a bojtárom ! "

" Nepláról ő' ezést ! "
Elszem tellik ez lét,
a sendörök vasra uerve
kisekrik a lepényt.

Fényes lintó horra
a bárolányt háza...
Szemláltára a bojtárt
az apja poforra!

- Akantófa tövein
brüskén áll a lepény...
Ninnesen nála boldogabb a
széles föld kerkein.

- Szepény júlián bojtár
a kötélen lóg már!
Fujja a szél göndör hajdt...

- Virápos az oltár!

az előtt áll már a
Szendre báró lánya!
Zohogva mondja az igent
az életpárjára...

- Eltelik ez pár nap
üzem a bojtárnak,
ima szárnyán, fel az égbe =
"Holdtöltésor várta!"

* 1994 Nov. 3.

November

Októberben, miként az idő halad
változhat még a gondolataim.
Elfogy a legtöbb, csak annyi marad
mi fennmarad a fákvar ágain.

Némi fény még a késő délutánon
miután felszáll a nyomorító köd,
s rövid ideig felragyogni látom
a kék eget, az üres táj fölött...

De mindegyre rövidülnek a napok.
Mi az amiről beszélhetek még?
-Hosszú az éj. Ködök mögött ragyog
szíveskedés az égi messzeség.

* 1994 Nov. 7.

A vezető felelősségéről

Most, amikor mindent igaz véli,
tenni kéne végre valamit,
és fel kellene végre ésszel émi,
a tett az ami teremtsen s alarit ...

Most, amikor mindent igaz véli,
s kívánja is, akarja is egyben ...

Most kellene a porondra lépni
valakinek, ki ott honos lenne!

Valakinek, ki irányítani tud
hogyminden erő, egy irányba 'lasson,
hogyminden cél felé vezessen minden út!
melyen szabadon az ember indulhasson.

Hogyminden tetszése s teljessége
szereint adjon a köznetnek valamit
melytől szintúgy meghagy, ha szükségje
más dologra lenne neki itt ...

- Higyjétek el! csakis a közösség
biztosítja az egénnek létét!
s ment létkérdés, csakis a magas Ég
jelölheti ki a vezetőjét!

A 1994 Nov. 7.

Szépek szépe

Ha minden ucs, mit intam, eg₃ év lenne,
és vinne engem vissza az Időben,
az új-Szövetség határain lehetne
haverésznem a fiúban!

Látnám Máriát, kis Jézussal karján,
hozzott bemutatassa, a templom felé
igyekezni! Hej, miroda látvány
vonz engem Isten elé!

- Simeon, az apf, amint fellelkészült
a várva várt Lidvőzítőnet látván,
a legszebb asszonnnyal is szembekezdült!
Rá ez napyon hatott ám!

Ó szépek szépe! legnemesebb asszony,
Jeruzsálem összes asszonyi között!
tesítsd fölém paldotod oltalmazón,
gonosszal ha mérközök!

* 1994 No. 8.

Kömlendni sem elég

Eléni a föld bármely pontját
s feljutni a Holdba! - így mondják
az embernek semmiseg.

Építeni járművet, palotát,
robotot mely tesz-vesz, hall-lát!
Van ezekből is elég.

Minden terén a tudományról,
a sportról és a kultúráról,
szorgoskodik az ember.

És elér oly eredményeket,
hogy már-már okkal emleget
olyat, hogy mins mit nem ismer!

Amde itt megröppen az ész =
Volt e kijelentés túlmenés?

Ismeri-e az Istent?
- Ha végtelenből nyilván évek
ismer is garanta téved,
még kömlendni sem elég!

* 1994 Nov. 11.

Eg azon pillanatban

Két kisbány elmerülve nézi
a kiállítási képeit a falakon,
majd liortelen egymásbáharolva
összenevetnek,
mint ha egázon pillanatban
fedeztet fel volna ~~valamit~~.

* 1994 Nov. 11

Túlmapás volt

Híllnort ar Ösz
aranypenzei,
sárga és vörösréz
penzei,
bronz és
rozsdás-vas penzei...

Mit kell fizetni
ily mapás áron?
Mapás, túlmapás
volt a Nyár!

* 1994 Nov. 11.

Enpemet illet

Nem meyer veri a falnar, fánar,
nem én sendri istenfidanak,
eli ~~gl~~letten ha vaqzok.

Céltáblánar miént terintsem
aszt, kinek semmi köze minsen
ahhoz, loqz gondjain vaqzok?

Ha véletlen utamba kerül,
leqzen ahárki, egedül
enpemet illet e telier!

- meq azt sendriuel nem osztlatom,
mert magamról le nem oldlatom
& nem is véletti sendri el.

* 1994 Nov. 15

A maiar

Érdekes, már majdnem törvénytörő,
hogy ez csoport, mintha arra várna,
mikor itt az alkalom órája
és máris valahonnan előkerül! !

Előtör és lecsap oly keményen,
hogy akárk ítélni kéne "csúsz",
alig hiszmer a saját szemükre...
s még is mosolyogják azt szerényen.

De az idő, csak azoknál kedvez,
szenvednek is azon napon,
hogy övék legyen minden hatalom!
S tévednek, kik hinnék, ez még nem lesz.

Mert az a csoport mindegyre nővelszik,
már a kétkedők is odaállnak
és fennhangon ezúttal kiabálnak
velük, s az előnyöket élvezik.

És szólnak: Mi vagyunk a maiak
atrik már holnapért dolgozunk!
Ősok holmit mi nem foltozunk =
Rajtuk már a legújabb divat!

Minden más, csak sajádmű való,
ősef, régi, - egyből elavult!
Kit érdere, ha szép is volt a múlt
Alom volt csak! Jelen a való!

A régműdi, útunk ne is állja,
bizonygatván ez, vagy az lehetlen
A jelenidő csak annar terem,
ki azt, és nem a tepsnapot csodálja.

-Elődök, ősök? nincs ehhez közünk
Nem érdere a haponány se minket!
Nem tehelyük ezzel siveinret =
Jstenben is csak elvétel hiszünk.
* 1994 Nov. 16.

Ejféli vers

Nyitott ajtón lépett a szobámba,
az ágyam szélére sendesen leült.
Láttam az arcán, maga is ömült,
hogy lepilhenlet hisse napsohára.

Igen, ezittal is rosszni volt a nap
& nem kevés a tennivaló benne,
mint ha tenni mindent ma kellene,
máskor meg nyugtalan elszalad.

Igy, van ig, az idő elhalad.
A jelen a Milt-tengerébe hull =
~~Készül~~ az éjfel, indül sötétlenül
& helyen terem máris a mai nap.

Ejféli vers, két orsráp küsröben...
Jelen van Milt? hol az otthonod?
van valami kell számtalan holnapot
amig e vers végtére hazáér?
* 1994 Nov 16-17.

Endrődiek, Gyomaiak

Az endrődiek falusiak,
a gyomaiak városiak,
az endrődiek régiiek,
a gyomaiak maiak.

Még ma is szépen ér erer,
dolgos kezeik üresek,
náluk a rebek jutások...
Ők a katolikusok.

Amazok a vagonosok,
módos lutheránusok,
náluk a gazdag ember sok,
s költöik Kossuth díjasok.

Gyomaiak, endrődiek,
ennyire mért különböznek?
Noha bárki lissz perc alatt
innen könnyen odaszalad.

Valami van, mi nem tart össze,
az ember akárhog is kösse!.
Maradjon hát Endrőd község
Gyomálishoz faroknál ne kössz!

Legyen mindkettő az, ami!
ne kelljen azt megtoldani,
ne legyen egy, mely szétlázó
inkább kettő összetartó!

- Tisztelettel a küszöböt,
ami két jó svomszéd között
olyan keskeny, habár határ,
játszva át lehet lépni már.

* 1994 Nov. 17.

Disznók és tündérek

Közlelek az éjféli megiút,
mild óráknak sora int
tenni az elmulasztottat,
míg vége nem szarad a napnak.

- Kész voltam adni egész nap!
  - lelkeket az Isten látja.
- Amde gyöngyöt a disznóknak
kezem mindliába liányta.

Judtam én, hogy másra várnak,
hamposan körülöföggve:
csörpését kukoricának
talban, tartanak ők többre.

- Szisbatipont gyöngyök sora
leves, alól ők levesnek.
- Amde van még ma is csoda
ha az órdok éjfélit vesnek:

Előjönnek a tünderek,
felkapkodják a gyöngyöket
és a dísznők, a hövvérek,
csodálattal nézik őket...

A tünderek ellebegnek,
forrásvízhez, gyöngyöt mosni,
{ a párriton rém lelnék =
Köröttem kezdnek táncolni...

- Szíportárs' holdsugárban
forog már a gyöngyharka!
Ugy emel a magasságba ...
Álom ez már ... mi a titka?

* 1994 Nov. 18.

Lohol az idő

A fáradt test már mutat változást.
Hatvan tájdon mit is lehet most?
Igen korban sok anyag elfárad:
korcsosodik, kopik, törik, szárad.

Már minden napnál súlyosabbak
mit félretenni is lenne nehéz,
nem is beszélve, hogy mindintalan
munkáldoni parancsol az ész.

Steszti ezt, az észelen kárára
amely csendő, pileneire várjuk:
Sejti már, hogy bizony nem sokára
a lélek is az anyag különvölök.

- Az idő" egyre gyorsabban lohol,
mint ha üzner, vagy az üzne valakit...
de meg fog állni egyszer valahol
s meg se moccan az itéletnapig.

* 1994 Nov. 18.

Gondolator halottai napján

Nem könnyű horrorá beszélni, lélek:
ha horror, így magamhoz beszélek
& ízet eddig nem tettem soha!
de most tennem kell... eljött a sora.

Idéje tudomást venni rólad.
A test, az könnyen elromolhat
és akkor ^{már} szólni, lenne ~~már~~ késő";
és tán mást ~~emlék~~ ^{szól} a szó, a legrégebbi...

- Amint látod, most horrorákezdésű
szólok horrorá, kávé mellett ülve,
tudatomnál teljes birtokában
írom e sorokat fűtött szobában.

Kémyszerítés sem vagy, or mint máskor,
írok szabad elhatározásból
& ehhez most jól fel is készítheted:
Időzavarban sem szenvedek.

Éreztem én mindig jelenléted
kristorontól, amióta élek,
sőt gondolatban ez voltam veled,
érzéseimben pedig szerfelett!

Összetartottunk jóban és rosszban,
lehetetlen én soha nem is voltam,
és ha valami nedved fájt napzon,
kínzott ~~ez~~ engem is éjt és nappalon.

Van ha valamin fellelkesültél,
keblemben éreztem, hogy hevültél,
addál mosolyt és addál könnyeket
ajkamban és szememen elcsépt!

Hittem mindig, hogy ez vagyok veled,
mint ahogy engemnél hittem életemet...
ámde a gyermek, ki anyát tenget
jön rá maga is, milyen árhoa lett.

Telát, hogy amit hittünk öröknek,
át kell azt adni a rögzöknek ...
melyen az időnek föredőke
mient van, s éppen annak is vége.

- Lélek! mi lesz énelem s tevéled
ha együtt lennünk tovább nem lehet?
Hát valóban kell föled is egy napon,
nem elég, hogy mindenem itt hagyom?
Nem elég, hogy senki nem tart velem?
Elhagysz te is? - a szív is értelem,
rendüljön meg végül menthetetlen?
Elhagysz te is, mindörökre, lelkem?

- Mephós-rönöm a Sorsnak e napot,
amelyben még teljessé szólhatok!
S mephós-rönöm előre azt is még,
a jövőben is, ha szólhatok ismét ...

meghősrönöm neked is, ó lélek!
hogy kitartón, mióta csak élek
velem vagy! - sőt annyira közel,
hogy ~~el~~^{ast} littem: sendi nem vesz el.

- Ha szeretetre jó példát keres
valaki, igaz a legjobb példa ez -
a test és lélek nagy Szeretete!
halál a vége, lét a kezdete!

X

Miért apparatus a téma engemet?
Ember vagyok, mást nem is lehet
kivánnom a testnél, mit föld adhat:
a lét pár feltételét magamnak.

És ha ehhez még lélek is társul
az Ég jóvoltából, ráadásul!
így állandó halállal tartozom
annak, ki a teremtőm s gondozóm!

X

Ó lélek, lélek! jó lenni veled!
és sárvárat el akkor se feledd
ha nem nyithatom szára ajkamat,
és leszel távol tőlem jó magad.

Lélek, lélek! kimondom: szeretlek!
Szeretlek én, amíg csak lehet!
Légy te is hű, ne hagyd el engemet,
légy velem, ha vóok gyötrelmezet.

Légy velem a végő lélekzetig,
és gondoldj rám, ha testem nem létezik
és ha tenni tudsz még értem valamit!
vagyrdm a feltámadás napig!

*

1994 Nov 20-21.

Endrödi Bella János
Drosselweg 14

71522 Backnang (Deutschland)

Kedves Eszter!

Itt küldöm a gépeles alda
szánt verset folytatásait.

Még ezekkel mindig küldök
verset, mert hatvanon
túl nem szándékozem több
verset írni. Talán lesz
addigra mégint ez kötetre való.
"Egy év versei" címen.

Utána már majd csak fester.

Minden jót kíván

Köszönettel: János

Backhaus, 1994 Nov. 21.